

ZESPÓŁ
INFORMACJI
POLITYCZNEJ
KW PZPR
W BIAŁEJ
PODLASKIEJ

FAKTY

SERWIS INFORMACYJNY

Nr 9

Do użytku wewnętrznego

PRODUKOWAĆ TANIO KALKULOWAĆ RZETELNIE

Reforma systemu cenowego dotyczy nie tylko artykułów żywnościowych, energii i opału. W myśl zasad reformy gospodarczej, którą zgodnie z uchwałami IX Zjazdu PZPR wprowadza się w życie, znaczna część przedsiębiorstw uzyskała prawo do samodzielnego ustalania cen na swoje wyroby. Ceny wolne na artykuły przemysłowe stanowią główny element samofinansowania przedsiębiorstwa. Samofinansowanie ma na celu uruchomienie skutecznych mechanizmów gospodarczych. Stopniowo to powinno prowadzić do wzrostu produkcji i stabilizacji rynku. Mechanizmy te nie mogą jednak działać kosztem nas, konsumentów. Pierwsze doświadczenia dowodzą wszakże, że prawdy tej nie przyjmuje wielu producentów.

Jest rzeczą oczywistą, że niemal wszystkie towary przemysłowe muszą zdrożeć. Zmieniły się przecież ceny zaopatrze-

niowe, a także - co nie zawsze chcemy brać pod uwagę w domowych wyliczeniach - ogromnie wzrosły płace.

Takiej sytuacji, w jaką zabrnęliśmy, nie ma chyba nigdzie na świecie. Nie może na dłuższą metę funkcjonować gospodarka, w której niemal każda produkcja przynosi straty. Tak więc i towary muszą podrożeć, jak i podniosły się do mniej więcej rozsądnego poziomu ceny węgla, energii elektrycznej, metali itp. Przy tym, jeśli chcemy wrócić do normalności, do powstawania produkcji wówczas, gdy jest na nią popyt, mocno należy ograniczyć administracyjny nakaz w obrębie cen. Nie można jednocześnie usamodzielniać i ubezwłasnowolniać. W sferze cen wolnych interwencja państwa powinna sprowadzać się do sprawdzania rzetelności kalkulacji / ciąg dalszy na str. 3 /

PRZEGLĄD WYDARZEŃ

27 stycznia br. odbyło się plenarne posiedzenie KM-G PZPR w Parczewie, na którym omawiano raport o stanie miasta i gminy Parczew oraz stopień realizacji zadań w rolnictwie. W związku z objęciem przez Tow. E. Niemca stanowiska kierownika Rejonowego Ośrodka Pracy Partyjnej, Plenum KM-G zwolniło go z funkcji I Sekretarza KM-G. I Sekretarzem KM-G w Parczewie wybrany został Tow. Stanisław Jarosz, dotychczasowy sekretarz propagandy KM-G, pracownik "UNITRY" w Parczewie.

x x x

2 bm. odbyło się plenarne posiedzenie KG PZPR w Czemiernikach, na którym dokonano oceny działalności wewnętrzpartyjnej w 1981 r. W związku z objęciem przez Tow. Juliana Dobrowolskiego stanowiska kierownika Rejonowego Ośrodka Pracy Partyjnej, Plenum KG zwolniło go z funkcji I Sekretarza KG. I Sekretarzem KG PZPR w Czemiernikach wybrany został Tow. Bogdan Kowalczyk - dotychczasowy dyrektor SKR w Czemiernikach.

x x x

Na odbywanych aktualnie posiedzeniach egzekutyw insta-

ncji partyjnych stopnia podstawowego dokonuje się analiz i ocen działalności ogniw partii w warunkach stanu wojennego. W ostatnich dniach stycznia i na początku lutego zagadnienie to było przedmiotem obrad Egzekutywy KM Białe Podlaska, KG Czemierniki, Leśna Podlaska, Platerów, Sarnaki.

x x x

Dnia 4 bm. odbyło się spotkanie lektorów KW PZPR z sekcji rolnej lektoratu KW. Omówiono na nim podstawowe wnioski z oceny sytuacji w rolnictwie na tle Wytycznych Biura Politycznego KC PZPR i Prezydium NK ZSL w sprawie polityki rolnej, rolnictwa i gospodarki żywnościowej, a także aktualne przedsięwzięcia Rządu w sferze przygotowania produkcji maszyn i urządzeń dla rolnictwa.

Kierownik Wydziału Społeczno-Rolnego KW PZPR zapoznał również zebranych z aktualną sytuacją rolnictwa w województwie białkopodlaskim.

x x x

5 bm. odbyła się w Białej Podlaskiej narada I Sekretarza KM, KM-G, KG, KZ PZPR i M/GK ZS. Tematem była ocena aktualnej sytuacji w rolnictwie i określenie najpilniejszych zadań w tej dziedzinie. Naradę pro-

wadził I Sekretarz KW PZPR
tow. Cz. Staszczak. We wprowadzeniu do dyskusji wicewojewoda W. Obszański omówił wyniki rolnictwa i działania na rzecz aktywizacji skupu. Prezes WK ZSL T. Józefczak omówił wspólne zadania PZPR i ZSL w pracy politycznej na wsi. W ożywionej dyskusji, w której wzięło udział 14 osób, podniesiono szereg problemów i zgłoszono wiele wniosków zmierzających do jak najlepszego wykonania zadań w rolnictwie, a głównie do przyspieszenia skupu zbóż jako najpilniejszego obecnie zadania.

/ ciąg dalszy ze str. 1 /

cenowych i eliminowania przypadków nieprawidłowego, zawyżonego poziomu cen. Sprawa polega jednak i na tym, by producentom nie zabrakło realizmu ekonomicznego, by nie przeprowadzali kalkulacji na zasadzie górnego pułapu zysku, by kosztów własnej nieudolności nie przerzucali na konsumentów.

Ostatnie doniesienia o cenach niektórych towarów budzą jednak poważne wątpliwości, czy naprawdę do wszystkich przedsiębiorstw to dotarło. Wielu producentów pewnie myśli, że udadzą się im różne sztuczki cenowe. Rzecz jasna, sztuczki takie są i będą możliwe, dopóki nie ukształtuje się normalny

W podsumowaniu I Sekretarz KW PZPR stwierdził konieczność :

- stałej pracy aktywu wojewódzkiego i gminnego wśród rolników na rzecz wykonania skupu zbóż.
- odbycia wspólnych zebrań POP i kół ZSL na wsi w celu oceny sytuacji w skupie zbóż i zobowiązania do prowadnictwa w tym zakresie przez aktyw i członków partii i ZSL.
- dokonywania okresowej oceny przez Egzekutywy KG PZPR i Prezydium GK ZSL postępu w skupie zbóż.

rynek. Wówczas nieudolny producent będzie musiał związać interes lub dostosować koszty swoich towarów do poziomu kosztów społecznych. Drożyznę niszczy najlepiej brak popytu, a także i handel, który chętniej przyjmuje wyroby tańsze, jeżeli tylko mu to się opłaca. Nam jednak - nie łudźmy się - do takiej normalności rynku jeszcze daleko. Co zatem pozostaje na dziś, by chronić interes konsumenta?

Szereg takich sposobów zabezpieczenia naszych konsumenckich interesów już wprowadzono. O jednych mówi poniżej J. Sacharuk. Wszyscy zapewne też znają decyzję Komitetu Gospodarczego Rady Ministrów

rozszerzającą znacznie listę towarów objętych cenami regulowanymi. Bariery ochronne wznosi Państwowa Komisja Cen, a także powołana ostatnio przez rząd Inspekcja Cen. Rozpoczęła działalność Społeczna Komisja Cen. W odpowiedzi na dyrektywę Sekretariatu KC PZPR rozpoczynają pracę w zakładach zespoły kontroli cen.

Dyrektywa Sekretariatu KC PZPR w sprawie reformy cen jest ogólnie znana. Zobowiązuje ona, jak wiadomo komitety i podstawowe organizacje partyjne do czuwania nad prawidłowością ustalania cen i dostosowaniem ich do kosztów produkcji oraz możliwości nabywczych społeczeństwa. Jest ona wyrazem troski partii o warunki życia codziennego ludzi pracy. Jest ona skierowana przeciw wszystkim, którzy nadużywają uprawnień do ustalania cen. Żywy oddźwięk, z jakim spotkała się w zakładach, wskazuje, że organizacje

MOIM ZDANIEM

Janusz Sacharuk - wykładowca
W U M L

Podniesienie cen zaopatrzeniowych do poziomu cen światowych w następstwie czego wzrastają ceny detaliczne artykułów przemysłowych powinno umożliwiać osiągnięcie rów-

partyjne dobrze rozumieją swoją rolę w jej wypełnianiu. Nie trzeba więc zachęcać do szybkiego wdrożenia jej w życie.

Wydaje się zatem, że na postawione powyżej pytanie, jak dziś chronić interes konsumenta, można odpowiedzieć, że w działalności partyjnej powinniśmy dążyć do uświadomienia wszystkim wytwórcom, iż dewiza wszystkich producentów powinna być: produkować tanio - kalkulować rzetelnie. A przy tym można też dodać, że nikt nie zmienił zadań przedsiębiorstw do których należy: powiększać produkcję, dbałość o jakość wyrobów i zgodność cen ze zdrową zasadą ekonomiczną - taniej i więcej. I nadto: tworzenie barier przeciwdziałających inflacji cen nie zdejmuje z przedsiębiorstw odpowiedzialności za ich poziom. Prawo samodzielnego ustalania cen nie oznacza wcale, że w tym zakresie mogą panować samowola.

nowagi rynkowej, a ceny zaopatrzeniowe mają spowodować podniesienie efektywności gospodarowania. Wszystkie te zabiegi cenowe powinny wywołać powstanie mechanizmu ekonomicznego samoregulującego się w ten sposób, że o wielkości cen tzw. wolnych lub umownych gdzie decydował popyt i podaż tychże artykułów. Ale to w p

szłości. Zdawać sobie trzeba jednak sprawę z tego, że nigdzie nie osiąga się 100 % zakładanych celów. Oczywiście w początkowym okresie, a więc obecnie, a być może w całym 1982r, w swoich budżetach odczuwamy ten wzrost cen. W społeczeństwie narasta obawa, że ceny będą zbyt wysokie, choć większość zdaje sobie sprawę, że muszą być wyższe od dotychczasowych. Co zatem najskuteczniej może zabezpieczyć nas przed dowolnością w ich ustalaniu?

Obok kontroli sprawowanych przez P.K.C., Inspekcję Cen i organa społeczne, system progresywny podatku dochodowego

VADEMECUM CEN

* * *
Ceny urzędowe - są ustalane

przez organa administracji państwowej, głównie Państwową Komisję Cen. Cechą charakterystyczną tych cen jest fakt jednolitego ich ustalania na towary wytwarzane przez wszystkie przedsiębiorstwa w kraju: ich wysokość oparta jest na przeciętnych kosztach produkcji i obrotu danego artykułu, z uwzględnieniem zysku dla producentów. Istnieją formy wspomagania wytwórców towarów, których cena nie zapewnia z różnych względów producentom rentowności; odbywa to się głównie za pośrednictwem budżetu państwa.

ma być hamulcem dla wszystkich zapędów do windowania cen w górę. Np.- opodatkowanie 15 % rentowności wynosi 50 %, 20 % rentowności - 70 % podatku, a 30 % rentowności ponad 90 % podatku, a więc jest to bardzo wysoki podatek. Jeżeli dotychczas jednostki gospodarcze /produkcyjne i handlowe/ nie skojarzyły przepisów w zakresie trzech "S"z przepisami podatkowymi, to odczują to przy pierwszym rozliczeniu z budżetem. Toteż w ustanowieniu progresywnego i wysokiego podatku dochodowego od rentowności widzę instytucjonalną ochronę konsumentów.

Ceny urzędowe nie oznaczają cen sztywnych, niezmiennych. Mogą one być zmieniane w zależności od warunków ekonomicznych.

Ceny regulowane - podobnie jak urzędowe ustalane są w oparciu o koszty produkcji, z uwzględnieniem niezbędnego zysku, podatku obrotowego i marż handlowych, jednakże ustalają je sami producenci, w oparciu o własne koszty produkcji danych wyrobów, a nie koszty przeciętne. Rezultatem takiej kalkulacji, może być pojawienie się na rynku podobnych towarów o różnych cenach. Główną różnicę między nimi a cenami wolnymi i umownymi stanowi przyjęcie do kalkulacji kosztów produkcji zysku limitowanego, który jest

ustalany przez państwo. W uzasadnionych społecznie przypadkach ceny te mogą być dotowane, przy czym wysokość dotacji jest wyznaczona poziomem ceny, bowiem wliczana jest do rachunku kosztów producenta.

Ceny wolne i umowne - ustalane są przez producentów i handel na wszystkie towary nie objęte cenami urzędowymi, bądź regulowanymi. Różnica między ceną umowną a wolną jest niewielka.

Jeżeli cena detaliczna /po jakiej nabywamy towar/ i cena zbytu /po jakiej handel kupuje od

producenta/ jest przedmiotem umowy między producentem i handlem wówczas mamy do czynienia z ceną umowną. Wytwórcy stosują te ustalenia najczęściej w obawie przed nadmierną marżą handlową, która mogłaby wpłynąć na zbyt wysoki poziom ceny detalicznej, a tym samym odstraszyć nabywców.

Inna sytuacja występuje wówczas, gdy handel umawia się z producentem jedynie co do ceny zbytu, sam ustalając cenę detaliczną. Wówczas mamy do czynienia z ceną wolną.

PROBLEMY BIAŁSKOPODLASKICH ORGANIZACJI KOBIECYCH

Na posiedzeniu Egzekutywy KW PZPR w dn. 27 stycznia omawiane były m.in. problemy ruchu kobiecego w naszym województwie. Informację na ten temat złożyły przedstawicielki aktywu kobiecego: tow. Halina Kucharuk /dotychczasowa wiceprezes zarządu WZK i OR ds KGW/ i tow. Krystyna Mielna /przewodnicząca ZW LKP/.

Mimo stanu wojennego organizacje kobiece nie zaprzestały swojej działalności.

KGW zrzeszają 17 tys. kobiet wiejskich. Podejmują szereg inicjatyw zmierzających do podniesienia poziomu produkcji rolnej, stanu zdrowotności, świadomości społecznej i politycznej środowiska wiejskiego itp. Są organizatorkami opieki nad ludźmi ni-

edolężnymi i dziećmi, a ostatnio organizują pomoc dla powodziar. KGW zajmują się również krzewieniem kultury w swoim środowisku oraz pielęgnowaniem tradycji. Ich działalność trudno byłoby przecenić.

Wiejski ruch kobiecy dysponuje wspaniałą bazą, ale "coraz mniejsze są możliwości jej wykorzystania" - stwierdziła tow. Kucharuk. Problem tkwi w tym, że KGW zostały pozbawione funduszy oraz praktycznie opieki inżynierskiej. Kobiety wiejskie - p. w dyskusji I sekretarz KW PZPR tow. Czesław Staszczak - stały tylko z nazwą organizacyjną bez pomocy materialnej".

Na terenie miast działa Liga Kobiet Polskich. Białe plamy na mapie działalności tej organizacji to Międzyrzec Podl., gdzie rozpadło się jedyne koło oraz Parczew, gdzie działa tylko jedno koło LKP przy Urzędzie Miejskim.

W centrum zainteresowania LKP są problemy rodziny. Liga kobiet czyni wszelkie starania by pomóc rodzinom, zwłaszcza wielodzietnym oraz kobietom pracującym. LKP prowadzi szeroko zakrojoną działalność w zakresie poradnictwa społeczno-prawnego i rodzinnego.

Po piętnastoletniej przerwie, kiedy to w 1966r. wyprowadzono Ligę Kobiet z zakładów pracy, przywracana jest obecnie działalność LKP w zakładach. Okazało się bowiem - jak stwierdziła tow. Krystyna Miela, że żadna instytucjonalna organizacja nie zastąpiła LK w zakresie pomocy kobietom pracującym. Liga Kobiet okazała się najbardziej autentycznym rzecznikiem problemów kobiecych i rodzinnych.

Z braku etatów działalność Ligi Kobiet Polskich opiera się tylko na siłach społecznych.

Przykładem prężnie działającego ogniwa LKP jest koło ligi kobiet w Małaszewiczach. O jego pracy mówiła tow. Krystyna Giriotas - przewodnicząca Zarządu Zakładowego LKP w Małaszewiczach, członek plenum ZG LKP.

"W okresie rozbicia związków zawodowych dochodziło do tego, że i Ligę Kobiet chciano podzielić na członkinie związków branżowych i "Solidarności", powiataw. K. Giriotas. Kobiety nie dały się jednak zwarować. Okres ten przyczynił się jednak do zahamowania działalności. Przy pomocy KZ PZPR LKP ożywiła swoją działalność w warunkach stanu wojennego.

Egzekutywa KW PZPR wysoko oceniła działalność organizacji kobiecych. Podczas dyskusji podkreślano, że starania kobiet przynoszą społeczeństwu ogromne zyski moralne i wychowawcze. Tow. W. Obyszanski stwierdził, że "ruch kobiecy nigdy nie skompromitował się, kobiety do końca zachowały twarz, co jest wielkim osiągnięciem moralnym, a także i politycznym." Tow. Cz. Staszczak dodał, że w życiu politycznym, kobiety nie zatraciły swojego autorytetu". Stwierdził również, że pomoc organizacjom kobiecym ze strony instancji partyjnych jest za mała.

Na zakończenie części obrad dotyczącej ruchu kobiecego, Egzekutywa KW PZPR podjęła następujące wnioski w sprawie pomocy organizacjom kobiecym:

1. Egzekutywa KW PZPR w Białej Podlaskiej zaleca instancjom i organizacjom partyjnym, by skoncentrowały swą uwagę na szerokim udziale kobiet w działalności ideowo-politycznej, a także umacnia-

niu istniejących ogniw ruchu kobiecego. W szczególności należy podjąć następujące działania:

- ocenić w instancjach partyjnych stopnia podstawowego sytuację wśród kobiet i działalność wszystkich ogniw ruchu kobiecego, wspierać inicjatywę środowisk kobiecych, tworzyć niezbędne warunki do skutecznego ich działania;
- włączyć do zespołów lektorskich i społecznych komisji instancji partyjnych, partyjny aktyw organizacji kobiecych;
- udzielić organizacjom kobiecym maksymalnej pomocy merytorycznej w prawidłowym funkcjonowaniu różnych form szkolenia i samokształcenia kobiet, objaśniających skomplikowane problemy społeczne, ekonomiczne, prawne i polityczne współczesności;
- udzielić wszechstronnej pomocy zarządom Ligi Kobiet Polskich w działalności na rzecz reaktywowania kół tej organizacji w zakładach pracy województwa;
- włączyć czołowy aktyw organizacji kobiecych do działalności Obywatelskich Komitetów Ocalenia Narodowego oraz zakładowych komisji socjalnych.

2. Egzekutywa KW PZPR wystąpi z wnioskiem do plenum KW o powołanie komisji kobiecej KW PZPR.

3. Egzekutywa KW PZPR zwraca się do wojewody białkopodlaskiego, by zobowiązał prezydenta mia-

sta Biała Podlaska oraz naczelników wszystkich miast i gmin województwa do rozpatrzenia w tym trybie możliwości poprawy warunków materialnych działania ruchu kobiecego /przydział odpowiednich lokali, udzielenie pomocy w zakupie niezbędnego sprzętu i urządzeń/. Proponuje się w związku z powyższym przeznaczenie części nadwyżki budżetowej na rzecz ruchu kobiecego.

- celowym jest rozpatrzenie możliwości instytucjonalnego prowadzenia spraw ruchu kobiecego przez wydzieloną komórkę administracji państwowej.

- uznając powołanie wojewódzkiego ośrodka gospodarstwa domowego za inicjatywę słuszną i celową Egzekutywa KW PZPR zwraca się do wojewody o stworzenie warunków do jej zrealizowania.

- w celu dostosowania pracy handlu w miastach do zgłaszanych potrzeb społecznych, a zwłaszcza sytuacji kobiet pracujących, wnioskuje się o spowodowanie popołudniowych dostaw towarów do sklepów oraz racjonalne wykorzystanie powierzchni sklepowej.

- Egzekutywa KW PZPR widząc potrzebę kompleksowego zapoznania się z problemami mieszkank województwa białkopodlaskiego przez władze administracyjne, wnioskuje o zorganizowanie spotkania Komisji Kobiecej przy KW PZPR z wojewodą białkopodlaskim w lutym

ROLNICTWO BIAŁSKOPODLASKIE W 1981 ROKU

Realizacja zadań produkcyjnych naszego województwa przebiegała w dość złożonej sytuacji gospodarczej, spowodowanej niekorzystnymi wynikami w roku 1980. Dokonując oceny uzyskanych wyników stwierdzić należy niepełne wykorzystanie posiadanych możliwości produkcyjnych. Uzywane efekty w produkcji roślinnej były na ogół pomyślne, co wyraża się wyższymi plonami zbóż, siana i ziemniaków. W porównaniu do 1980 roku zbiory zbóż były wyższe o 6,1 %, ziemniaków o 47,2 % oraz siana łąkowego o 17,7 %. Wskazuje to na stosunkowo dobre zabezpieczenie gospodarstw w pasze dla zwierząt i pozwala mieć optymizm na dalszy wzrost produkcji zwierzęcej. Mimo korzystnych zbiorów w produkcji roślinnej nie wszystkie założone cele zostały osiągnięte i tak:

- powierzchnia upraw roślin pastewnych, w tym kukurydzy była mniejsza od zakładanej;
- nie wykonano zadań w zakresie uprawy poplonów ściernikowych i ozimych;
- nie osiągnięto większej poprawy w zakresie kiszonkarstwa i przechowalności pasz.

Ograniczone zasoby pasz z produkcji 1980 roku uzupełniane mniejszymi dostawami pasz treściwych z zasobów państwowych spowodowały większy spadek pogłowia zwierząt gospodarskich. Według spisu czerwcowego 1981 r. nastąpił spadek pogłowia bydła o 6,3 % trzody chlewnej o 9,7 % oraz po raz pierwszy od czasu powstania województwa owiec o 6,9 %. Nieco lepsze wyniki uzyskano w przeprowadzonym spisie kwartalnym.

Kwartałny reprezentacyjny spis zwierząt gospodarskich przeprowadzony przez gminną służbę rolną w 2650 indywidualnych gospodarstwach rolnych, wg stanu na dzień 2 stycznia 82 r. w porównaniu do analogicznego okresu roku ubiegłego wykazał:

- wzrost pogłowia bydła o 8,2%, w tym krów o 0,9 %,
- wzrost pogłowia trzody chlewnej o 3,5 %, w tym loch na chów o 12,5 %,
- spadek prosiąt poniżej trzech miesięcy o 8,8 %.

W porównaniu zaś do poprzedniego kwartału /stan w dniu 2.X.81 r./ stan pogłowia zwierząt nieco zmniejszył się:

- bydła o 0,6 %, w tym krów o 0,3 %,

- trzody chlewnej o 6,8 %, w tym prosiąt poniżej 3 m-cy o 30,3 %. Wzrósł stan loch o 5,6 %.

Znacznie gorsza sytuacja w tym zakresie jest w gospodarce uspołecznionej. Według sprawozdań kwartalnych R-16 pogłowie bydła w tym sektorze zmniejszyło się o 31,4 %, w tym krów o 11,4 %, trzody chlewnej o 19,0 % i owiec o 20,1 % w porównaniu do stanu, ze stycznia 1981 r. Wzrosło natomiast pogłowie loch o 24,2% i prosiąt o 5,7 %. Najwyższy spadek pogłowia bydła zanotowano w Kółkach Rolniczych -63,3 % i RSP - 54,3 %. Podobna sytuacja ma miejsce w pogłowie trzody chlewnej. Spadek tego gatunku zwierząt w KR wyniósł 55,5 %, RSP - 15,8 % i PGR - 4,4 %.

W pogłowie loch i prosiąt wszystkie jednostki z wyjątkiem RSP zanotowały wzrost. Pogłowie owiec wzrosło o 31,9 % w KR, natomiast w PGR nastąpił spadek o 35,3 %, RSP o 28,8 %.

W II półroczu 81 r wystąpił wyraźny wzrost zainteresowania rozwojem produkcji zwierzęcej, wyrażającej się przede wszystkim dużym zapotrzebowaniem na materiał hodowlany i użytkowy. Ze względu na niską podaż cieląt, jałówek hodowlanych zamówienia rolników zrealizowane były zaledwie w około 65 %.

W 1981 r. nie osiągnęliśmy poprawy na odcinku inseminacji krów, gdyż tą formą rozrodu objęliśmy tylko 80 % krów.

Od września 1981 roku notuje się wyraźny wzrost krycia loch na punktach kopulacyjnych co pozwala sądzić, że w okresie I kwartału bieżącego roku nastąpi znaczny wzrost ilości zwierząt.

Pomimo stosunkowo wysokich zbiorów zbóż oraz ziemniaków, niezadawalająco przebiega skup tych płodów, a zwłaszcza zboża.

Skup 4-ech podstawowych zbóż wyniósł w okresie lipiec-grudzień 1981 r. 11.206 ton i był niższy o 7.057 ton, tj. 38,6 % w porównaniu do analogicznego okresu roku 1980. Najniższą dynamikę zanotowano w skupie pszenicy i żyta. Planowane zadania zrealizowano tylko w 61,4 %. Należy podkreślić, że sytuacja na tym odcinku w miesiącu styczniu nie uległa większej poprawie. Niewielki skup powoduje, że zapasy zbóż konsumpcyjnych w magazynach zbożowych szybko zmniejszają się. Podejmowane przedsięwzięcia zmierzające do aktywizacji skupu oraz podjęte decyzje w sprawie jednorazowej pożyczki zbożowej, jak dotąd nie dają spodziewanych rezultatów.

Na terenie naszego województwa skup zboża w miesiącu

styczniu bieżącego roku wyniósł 1.750 ton. Zachodzi więc konieczna potrzeba jeszcze większego zaangażowania się aktywnie do wyjaśniania rolnikom tej społecznej powinności wobec Ojczyzny.

Spadek pogłowia zwierząt gospodarskich wykazany w spisie rolnym wpłynął w decydujący sposób na realizację zadań w skupie żywca. Ubiegły rok był niekorzystny pod względem dyscypliny w realizacji zawartych umów kontraktacyjnych w porównaniu do lat ubiegłych znacznie uległa pogorszeniu realność zawieranych umów kontraktacyjnych w trzodzie chlewnej o 30 % i bydła o 5 %.

Ogółem w 1981 r. skupiliśmy 81 % trzody w stosunku do zawartych umów i 78 % bydła. W gospodarce całkowitej skupiono 45.881 t żywca rzeźnego realizując planowe zadania w 76,5 %, z dynamiką 68,5 %.

Żywca wołowego skupiono 14.321 ton, tj. 77 % planu przy dynamice 65,3 %, a wieprzowego 25.268 ton, tj. 72,1 % planu z dynamiką 65,6 %.

Skup żywca rzeźnego w przeliczeniu na wagę mięsa wyniósł 31.418 ton i był mniejszy o 30,7 % w stosunku do 1980 roku.

Na punktach skupu wystąpiła mniejsza niż w latach ubiegłych podaż krów i macior.

Spływ krów wyniósł 19,7 % i był mniejszy o 42 % w stosunku do roku 1980, a macior 6,5 % i był mniejszy o 43 % niż w roku 1980.

W miesiącu styczniu bieżącego roku skupiono 6.061 t żywca, tj. 176,2 % planu przy dynamice 91,8 %, w tym żywiec wieprzowy 3.993,5 t tj. 185,6 % planu przy dynamice 108,7 %, żywca wołowego 2.063,5 t, tj. 162,5 % planu przy dynamice 77,5 %.

Stosunkowo dobrze zrealizowano zadania w skupie mleka, chociaż przyjęte przez Sesję WRN wielkości wykonane zostały w 96,1 % przy dynamice 94,3 %. Najlepiej swoje zadania w tym zakresie wykonały gospodarstwa indywidualne. W styczniu zadania w skupie mleka zrealizowano w 104,4 % przy dynamice 122,1 %. W 1981 roku z różnych tytułów prawnych przyjęto 159 gospodarstw o powierzchni 655 ha. Do urzędów gmin wpłynęło 940 wniosków o przekazanie gospodarstw następcom w zamian za rentę, z czego załatwiono pozytywnie 821 wniosków na powierzchnię 5.629 ha. W roku ubiegłym na szeroką skalę była prowadzona praca w kierunku sprzedaży gruntów PFZ gospodarstwom indywidualnym.

Ogółem sprzedano 3.952 ha. dla 1.872 rolników. Założone

zadania zostały zrealizowane w 118,1 %. W roku 1981 wypłacono rolnikom ponad 907 mln. kredytów, w tym 197 mln to kredyty inwestycyjne. Są to wielkości odpowiednio większe od poprzedniego roku o 20,9 %

„ZEBY POLSKA”

Na łamach " Rzeczpospolitej " /nr 19/ J.Urban pisze m.in: "Amerykańskie widowisko z nie-dzieli było przekładańcem występów baletu i szefów rządów, mafioso Sinatry o landrynkowym głosie i eksambasadorów PRL - antykomunistów z nagłego natchnienia. No-siło ono tytuł "Zeby Polska była Polską". Opinię światową warto poinformować o genezie i konek-sjach tego zawołania. Tytuł wzięty został z pieśni chętnie poprzed-nio śpiewanej na uroczystościach "Solidarności". Zachodni widzowie epatowani są obrazami Polski w komunistycznym jarzmie. Sądzą więc zapewne, że to hymn opozycji który powstał w kazamatach bez-pieki, a pisany był skutą kajde-nami ręką przy użyciu krwi prze-lanej za wolność zamiast atramen-tu.

W rzeczywistości pieśń wywo-dzi się z popularnego warszaw-skiego kabaretu. Song "Zeby Polska" napisał był towarzysz Jan Piet-rzak... Nie miał on kontestacyjne-go sensu. Przeciwnie. W drugiej połowie lat siedemdziesiątych st-anowił finał jednego z programów

i 15,2 %. Wzrosły także o 21, % oszczędności rolników gromadzone na książeczkach oszczędnościowych, zlokalizow-anych w Bankach Spółdziel-czych.

szyczących z potknięć władzy i niej samej. Stanowił zaś przeci-wagę tych bezceństw wkompono-waną w repertuar dla podkreślenia patriotycznych uczuć i zacność niesfornych wesołków. Szedł więc jako asekuracja polityczna nim go "Solidarność" przejęła. /.../

W refrenie pieśni powtarzane jest w kółko: "Zeby Polska była Polską". Wyraża się tym frazeą ogólnikowe pragnienie będące częj truizmem. Wezyscy zaintere-sowani Polską: na Zachodzie, Wschodzie i w samej Polsce po-dają, że chcą, żeby ona była bą. Aby Polska była Polska musi być spełnione dwa główne warunki: musi istnieć ustabilizowana pańska państwowość i musimy mieć stałe terytorium o bezpiecznych granicach. Spełnienie tych warunków wywodzi się z umów w Jałtynie i ustanowionych tam założeń Porządku europejskiego. Szaleństwo i bałagan, jakie wprowadzili w Polsce przywódcy "Solidarności" zagrażały tym dwóm warunkom politycznym, od których zależy, że Polska była Polska na mapie świata, a nie w pieśni Pietrzaka łącznie. Operacja 13 grudnia przywracała tę pewność i bezceństwo."